

Norðurlendskir tónleikarar gera »innrás« í Føroyum!

15. ráðstevnan hjá NMPU (Nordisk Musikkpedagogisk Union) varð sett í Norðurlandahúsinum leygarkvöldið. Við á ráðstevnuni eru eini 70 fólk úr øllum Norðurlondum.

Ólavur Hátún, NMPU-forseti, Heðin Klein, formaður í Norðurlandaráðnum og Karen Flodström, stjóri í Norðurlandahúsinum, hildu røðu. (Røðurnar hjá Ólavi og Heðini prenta vit aðra staðni í blaðnum).

Karin Flodström ynskti øllum vælkominum, greiddi útlendingunum frá Norðurlandahúsinum og vónaði, at tey fóru at uppliva Føroyar. Tí, sum hon segði, Føroyar eru ikki bert Norðurlandahúsið,

men 18 vakrar oyggjar í Norðurlantshavi.

Tá stevnan var sett, spældi Norsk Ungdomsbrassband. Hetta er eliturkestur, við ungfolki úr øllum Noregi í aldrinum 19-21 ár. Hetta eru serliga útvaldir spælara, sum spæla fyri eitt tvey ára skeið isenn. Orkestrið verður savnað fyra ferðir árliga. (Ummæli kemur í komandi bløðum).

Havnarkórið sang eina norðurlenska potpourri. Føroyski parturin var »Frægir funnu Føroyaland« og ein av teimum mongu perlunum hjá Carl Clausen — Kórsatsur yvir føroyska visulagið »Og kongen spurte datter sin«.

Havnar Dansifelag fór upp á gólv, og umframt tann vanliga dansin framferdu tey ymisk dansispøl, riðu ediling m.a.

Setanin endaði við, at øll í salinum — føroyingar sum útlendingar — fóru í holt við Orm Langa.

Á ráðstevnuni hevur verið greitt frá føroyskum dansi og søgu hansara, og hvønn dag fær fólk høvi til at dansa saman við Herlufi Bertelsen. Hvønn dag er kórsangur úr øllum Norðurlondum og onnur skeið sum eitt nú læraraútbúgving, yrkisskaðar hjá tónleikarunum og annað.

Konsertir eru tvær ferðir um dagin. Av føroyskum tónleikarum

hava verið Fuglafjarðar Gentukór, Vága Harmoniorkestrur, Harmoniorkestrur Føroya Musikksskúla og Føroyskir Træblásarar.

Í dag fara luttakarnir útferð ymsastaðni í landinum, m.a. til Kirkjubæar og Klaksvíkar, har eitt føroyskt kór fer at syngja Jóhannes Passiónina í Christianskirkjuni. Hon verður uppافتurtikin í annaðkvöld í Norðurlandahúsinum. Leiðari er Willi Gohl.

Stevnan endar hósdagin og næsta ráðstevna verður í Södertälje í Svøríki í 1989. Meira verður greitt frá tiltøkunum í komandi bløðum.

Heri

Havnarkórið sang norðurlenskar sangir, og børn bóru fløgg fyri hvørt landið.

Í samband við setanina helt Ólavur Hátún, sum í lètuni er forseti fyri NMPU, røðu. Hann segði:

Så kom da stunden, hvo. NMPU holdt sit indtog også her på Færøerne. Som sædvanligt tog det sin tid for den færøske ånd at komme igennem udviklingsprocessen for at kunne hæve sig op og være med i den nordiske svaneflugt. Denne gang skyldes det dog først og fremmest vort eget ønske om ikke at lette, for vingerne virkelig var bæredygtige. Til gengæld sker det nu i en tid, hvor de musikpædagogiske vinde her i landet blæser så gunstigt som aldrig før,

hvilket vi håber, at man vil få indtryk af i de kommende dage.

I den sidste version af NMPUs formålsparagraf står der en hel del eksakte ting så som »formedla utvæksling av information ... anordna nationella eller internationella kurser, seminarier och konferencer ... anordna kongressartannat år ... stimulera produktion av material« o.s.v.

Dette lyder alt konsist og målrettet, sådan som det skal være i dag. Hvordan dette unionens syfte imidlertid former sig i den daglige virkelighed, kan der nok sættes et spørgsmålstegn ved, og det er da også et tilbagevendende tema på bestyr-

elsesmødernes dagsorden. Men vi, som har oplevet de store, ja gigantiske kongresser som f.eks. den i Örebro i 1977 eller den i Helsingfors i 1979 kan bekræfte, at disse i sig selv så rigeligt har rummet alle formålsparagraffens aspekter. Da vi for to år siden påtog os at forestå denne den XV. NMPU-kongress, stod det os på forhånd klart, at vor kongress ikke ville kunne udmærke sig med en sådan mangfoldighed af valgmuligheder, som der jo også var ved den sidste i Stavanger. Vi ville ikke kunne regne med den helt store tilstrømning af deltagere — det er snart sådan, at det er billigere at tage turen helt over til

Amerika end at krydse denne smule Nordatlant fra kontinentet og ud til os. Desuden ville det lille lands resourcer sætte en naturlig grænse for kongressens omfang.

Det er imidlertid ikke blot af nødvendighed, men også som et afvekslende princip, at vi har valgt at gå ind for en forenkling og en betoning af det, som er fælles både i musikken og i den enestående nordiske samhörigheds tegn. Hermed er vi mere inde på formålsparagraffens indledende punkt i den forrige udgave af NMPUs love, hvor der står: NMPU har til formål at fremme samarbejdet mellem de nordiske folk, at virke for understregning af

musikken kulturelle værdi og musikens opdragende betydning; at varetage og fremme de tilsluttede foreningers musikpædagogiske interesser, samt at virke for at udvikle og styrke samhörighedsfølelsen mellem de nordiske landes musikpædagoger«. — Ordlyden er her mere abstrakt og flydende, sådan som livets mangfoldighed jo også er det, men der er klart tale om et etisk indhold, om værdier, som man nok tidligere lagde mere vægt på end i vor tids ønske og krav om effektivitet.

Vi har valgt det overordnede tema »Nordisk sang, spil og dans« både ud fra det synspunkt, at sang og dans er en væsentlig del af vor egen kulturarv, og også med ønske om, at der ved denne kongress også virkelig skal synges, spilles og danses nordisk som ingen sinde.

Man kan ikke regne med at få alle intentioner omsat til virkelighed, og når det gælder den instrumentale fælles musiceren, nåede vi ikke målet. Til gengæld har vi placeret korsang og folkedans på en sådan måde, at der skulle være håb om bred opbakning bag disse idéer. Det er måske faldet nogen for brystet, at vi har ind-

kopreret opførelsen af Johannespassionen i en NMPU-kongress, for hvad skal vi med tyskeren Sebastian Bach i en nordisk kongress. Forklaringen er den, at Johannespassionen oprindeligt var et selvstændigt projekt, som det da senere er blevet et ønske hos både Nordens hus og hos den færøske NMPU-

bestyrelse, at den skulle indgå som et musikalsk højdepunkt i kongressens regi. Og kan man tænke sig en skønnere måde at realisere den gamle formålsparagrafs ønske om understregning af musikken kulturelle værdi og om at styrke samhörighedsfølelsen mellem musikpædagoger end i fællesskab at opleve og medvirke i dette sublime mesterværk?

Sluttelig vil jeg gerne byde jer musikpædagogiske frænder såvel som kor og orkestre velkommen til denne NMPUs XV. kongress og gerne sige jer tak for, at kongressen nu er en virkelighed. En tak skal også lyde til alle, som praktisk og økonomisk har gjort det muligt at kunne nå målet. Jeg vil gerne fremhæve Norðurlandahúsið, som på denne måde igen manifesterer den umådelige betydning, som denne fællesnordiske institution har fået først og fremmest for færøsk kulturliv. Tak!

Her fara øll upp á gólv.